

Stichting Immaculata

Stichting Apostolaat van Jezus de
Gekruisigde en de Immaculata

KARMELGEMEENSCHAP 'CARMELI DEUS CARITAS'

ONZE-LIEVE-VROUW VAN DE ROZENKRANS

7 oktober

Geen rozenkransen afdreunen

Het feest van vandaag is een uiting van dankbaarheid voor de grote overwinningen die de christenen door de kracht van Maria's Rozenkrans behaald hebben en meteen het mooiste en meest betrouwbare getuigenis van de waarde van dit gebed. De liturgie van de dag is een commentaar op en een uitweiding van de Rozenkrans: de drie hymnen van het Officie, de antifonen van de metten en de lauden behandelen zijn verschillende mysteriën, de lezingen zijn glorie en de herhaalde verwijzingen naar de Maagd, die 'onder de bloemen ontluikt, wie de rozen en de leliën der dalen omringen' zijn een duidelijke zinspeling op de mystieke krans rozen die de gelovigen met dit gebed voor Maria vlechten. Het feest van vandaag betoogt dat men in de Rozenkrans Maria vereert omdat de Rozenkrans niets anders is dan de meditatie op Maria's leven, begeleid van de vrome herhaling van het Ave. Aldus looft de Kerk deze oefening en beveelt zij ze met zoveel nadruk de gelovigen aan: 'O God - luidt het Oremus van de dag - verleen ons, die over de mysteriën van de heilige Rozenkrans van Maria mediteren, de voorbeelden na te leven die hij inhoudt en de beloningen te ontvangen die hij belooft'.

Gebed en leer

De goed gebeden Rozenkrans is tegelijkertijd gebed en leer; zijn mysteriën tonen ons aan dat in het leven van de Moeder Gods alles beschouwd wordt in verband met God: haar vreugden en voldoeningen zijn God aangenaam en haar smarten stemmen, bij wijze van spreken, met de smarten overeen van Gods Zoon zelf die, mens geworden, voor de zonden van de mensheid heeft willen lijden. Jezus is Maria's enige vreugde: zij is zijn Moeder, zij sluit Hem in haar armen; zij stelt hem de wereld ter aanbidding voor; zij aanschouwt hem in de glorie van de verrijzenis; zij is met Hem in de hemel verenigd. Jezus' Passie is Maria's enige smart: zij ziet Hem verraden, gezeseld, met doornen gekroond en voor onze zonden gekruisigd. En dit is de *eerste vrucht* die wij uit het bidden van de rozenkrans moeten plukken: de gebeurtenissen in ons leven in verband met God beoordelen, ons verheugen in wat Hem behaagt en ons met Hem verenigen, lijden om de zonde die ons van Hem verwijdert en oorzaak is van Jezus' lijdensweg en dood.

De *tweede vrucht* die het dagelijks bidden van de rozenkrans ons schenkt is het doordringen van Christus' mysteriën; door Maria's bemiddeling en met Maria, die ons de deur ertoe opent, helpt de Rozenkrans ons in de onuitsprekbare grootheid van Jezus' menswording, lijden en glorie dieper in te gaan.

Wie, beter dan Onze-Lieve-Vrouw, heeft deze mysteriën begrepen en beleefd? Wie beter dan Onze-Lieve-Vrouw, kan er ons inzicht in verschaffen? Indien wij ons onder het bidden van de rozenkrans werkelijk in geestelijke voeling met Maria kunnen brengen om haar door de verschillende gebeurtenissen van haar leven te vergezellen, dan zullen wij iets kunnen meevoelen van hetgeen zij in haar hart voelde tegenover de grote mysteriën waarvan zij getuige was, of waaraan zij zelf deelnam. En dit zal onze eigen geest wonderbaar voeden.

Op die manier wordt onze rozenkrans een kwartier meditatie, ik zou wel zeggen contemplatie, onder Maria's leiding. Dit is precies hetgeen Maria wil: geen rozenkransen die men slechts met de lippen prevelt terwijl de gedachten in duizend richtingen uiteenlopen! De steeds herhaalde ave's moeten het streven uitdrukken van de ziel, die zich tot de Maagd wil verheffen, die haar tegemoet wil rennen om door haar opgenomen en in het begrip van de goddelijke mysteriën ingevoerd te worden. *'Wees gegroet, Maria!'* zeggen de lippen, en het hart prevelt: leer mij, Maria, Jezus kennen en beminnen, zoals gij Hem gekend en bemind hebt.

Om de rozenkrans zo te bidden is ingetogenheid vereist en moet, zoals de heilige Teresia van Jezus zegt, *'alvorens te beginnen, men zichzelf afvragen met wie men gaat spreken en wie Hij is, met wie men spreekt, om beter te weten hoe men zich moet gedragen.'*

De scherpzinnige heilige drijft de spot met die personen, die zo graag bidden en haastig zoveel mondgebeden zeggen dat zij wel doen geloven dat zij verplicht zijn, er elke dag een bepaald aantal te zeggen en zich inspannen om hun taak vlug af te hebben'. De op die wijze afgedreunde rozenkransen kunnen heus niet het geestelijk leven voeden. Zij strekken de ziel tot weinig nut en de Maagd tot weinig glorie. Daarentegen is de godvruchtig gebeden rozenkrans een uitstekend middel om de Mariaverering te beoefenen en tot groter intimiteit met de Allerheiligste Moeder en haar goddelijke Zoon te komen.

Ons Toonbeeld

'Maria, zoals er onder de zaligen geen enkele is die God meer bemint dan Gij, zo is er niemand na God en kan er niemand zijn die ons meer bemint dan Gij, liefhebbende Moeder. Zelfs indien men de liefde van alle moeders voor hun kinderen, van alle vrouwen voor hun echtgenoten, van alle heiligen en engelen voor hun vereerders kan samentellen, toch zou men niet de liefde benaderen, die gij één enkele ziel - en dus ook mijn ziel - toedraagt.

'Maria, vermits gij mij bemint, laat mij op u gelijken. Gij hebt alle macht om de harten te veranderen; neem dus mijn hart en verander het. Maak mij heilig, maak mij tot uw waardig kind.

,Dat anderen u vragen wat zij willen: gezondheid, rijkdom, aardse voordelen. Ik kom, mijn Moeder, u die dingen vragen die gijzelf van mij verlangt en die uw hart het meest aangenaam zijn.

,Gij die zo nederig waart, bekom mij nederigheid en liefde. Gij, zo geduldig in de smarten van dit leven, schenk mij geduld in de tegenspoed. Gij gans vol liefde voor God, bezorg mij de gave van een heilige en zuivere liefde. Gij, gans liefde voor de naaste, bekom mij de liefde tegenover allen, en bijzonder ten overstaan van mijn vijanden. Kortom, Maria, gij de heiligste onder alle schepselen, maak mij heilig. Gij komt geen liefde en geen macht tekort, gij wilt en kunt alles voor mij verkrijgen. Alleen mijn nalatigheid in de toevlucht tot u, alleen mijn gering vertrouwen in uw hulp kan mij beletten, uw genaden te ontvangen' (H. Alfonsus).

Bron: Van Hart tot Hart, 1962
Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.

Uitg. Stichting Immaculata 2012